

# Napnutí a narovnání vlasce

## – podceňovaný faktor

ROBERT DE WILT

Je poledne, léto a já vybaluji své rybářské náčiní u poměrně rušné, stojaté vody. Je tu ještě stále dost rybářů, ačkoliv je již téměř čas na oběd. Dívám se na hladinu a hledám, jestli se tu někde převalují, nebo skáčou kapři a najednou koutkem oka cosi zahlédnu. Jeden z kaprařů vychází ze svého zeleného, plátěného domečku a zívá. Pravděpodobně tam strávil celé dopoledne. Chvilí přechází netrpělivě sem a tam, přičemž se pravděpodobně ptá sám sebe proč nemá žádné záběry. Dojde k závěru, že místo, kde „zaparkoval“ svůj rod pod, se mu vůbec nezamlouvá. Vezme tedy stojan i se všemi pruty a umístí ho o deset metrů dále. S ohromením ho pozoruji. „No jo, baitrunnery jsou otevřené, takže olovo zůstane ležet“, myslí si asi. Pro jistotu ten vlasce ještě trochu víc napnu...

Možná je to extrémní příklad, ale ilustruje lehkost, s jakou se někteří kapraři vystavují nebezpečí, že posunou olovo a háček, se všemi příslušnými negativními následky. Nahodíte, položíte prut na podpěry, vypnete vlasce, upevníte swinger, případně nastavíte volnoběh, zapnete signalizátor a čekáte. Téměř bezmyšlenkovitá rutina. Možná proto se věnuje „způsobu napínání“ tak málo pozornosti. Pro mě je to impuls, abych tento často podceňovaný článek lovu kaprů jednou podrobněji prozkoumal. Způsob a sílu napnutí vlasce totiž považuji za velmi důležitou součást rybaření. Proč? Asi abych si byl naprosto jistý, že nejdůležitější část háčku je čistá, bez špíny a nečistot ze dna. Vždyť hrot se musí zabodnout kaprovi do tlamy a pokud je na něm větvička, je to velice obtížné, nebo lépe řečeno nemožné!

Na většině vod není dno zcela bez nečistot. Na mnoha místech je pokryté měkkou vrstvou bahna, směsí bláta a odumřelého organického materiálu jako jsou zetlelé listy, zbytky řas, kůra stromů, větvičky a podobně. Pro jednoduchost tedy vycházejme z toho, že většina kaprařů by

nebyla ráda, pokud by se při vytažení háčku ukázalo, že na hrotu je „smetí“. „No jo, to se určitě stalo při navijení vlasce“, myslí si mnozí. V mnoha případech se to skutečně stalo při stahování, ale jistě to nemůžete vědět nikdy. Abyste předešli zaslepení háčku, můžete jeho oblouček a hrot polepit PVA páskou, nebo opatřit PVA pěnou. Podle mého názoru nelze toto řešení aplikovat zdaleka ve všech případech a také ne vždy zajistí volný hrot háčku. Proto vám použití PVA pěn nedoporučuji, hlavně v případě měkkých návazců. Polotuhé návazce se naopak už dobře natahují při pomalém rozpouštění PVA pěny. Ještě jedno doporučení při jejím použití: Ohněte dvě poloviny pěny proti sobě a propíchněte špičku háčku nejprve jednou a potom druhou stranou. Díky tomu zůstane v pění dostatek vzduchu, zachová si schopnost vznášet se a zůstane na háčku přece jen o něco déle. Posledně uvedené opatření může přinést potřebné další „sekundy navíc“ při „šponování“.

### PODLE SWINGERU

Jak předejít tomu, aby se olovo při napínání neposunulo? Svou roli

přitom hrají okolnosti jako je reliéf dna, vzdálenost, typ a druh kmenového vlasce a olova, vítr, hloubka a umístění prutů. Ale přesto existuje jedno základní pravidlo:

*Nečistota na špičce háčku zhoršuje zásek a to přece nechceme!*  
Robert de Wilt



*Napínání přes swinger – chceme mít přece čistý hrot háčku!*  
Robert de Wilt